

2. Игнатъева В.Я., Петрачева И.В. Многолетняя подготовка гандболистов в детско-юношеских спортивных школах: Методическое пособие. – М.: Советский спорт, 2004. – 216 с.
3. Києво-Святошинська дитячо-юнацька спортивна школа – <http://www.kristti.com.ua/modules.php?name=Pages&go=page&pid=233>
4. Книга керівника позашкільного навчального закладу: Довідково-методичне виданн / Упоряд. З.М.Рудакова; Л.М.Павлова. – Харків: Тор-сінг плюс, 2006. – 608 с.
5. Типове Положення про дитячо-юнацьку спортивну школу (ДЮСШ), Спеціалізовану дитячо-юнацьку спортивну школу (СДЮШОР), затверджене Наказом Міністерства України у справах молоді і спорту № 1681 від 2.09.92 р., погоджено з Міністерством праці та Міністерством освіти України зі змінами та доповненнями, затвердженими наказами Міністерства молоді та спорту, Держкомспорту України №№ 2311 від 18.08.95 р., 3317 від 26.12.95 р., 121 від 25.11.96 р., 65 від 12.01.98 р.
6. Тоуиш Фади. Нормативные требования специальной подготовленности гандболистов 16-17 лет в учебно-тренировочных группах СДЮШОР: Автореф. дис. канд. пед. наук. – М.: 1990. – 22 с.

МЕТОДИ ФОРМУВАННЯ МОДЕЛІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПРИРОДНИЧИХ ДИСЦИПЛІН У КОНТЕКСТІ ВИМОГ БОЛОНСЬКОГО ПРОЦЕСУ

Проць Н.І., Пацай Н.Б. (Львів)

Формування інформаційно-технологічного суспільства, докорінні зміни в соціально-економічному та духовному розвитку держави потребують підготовки вчителя нової генерації. Реалізація цього стратегічного завдання зумовлена також глибинними змінами в системі і структурі загальної середньої освіти та необхідністю інтеграції національної освіти в європейський освітній простір. [2, с.297]

Організація освітньої діяльності постійно вдосконалюється, збагачується новим змістом, оновлюється. Ці процеси обумовлені цілим рядом чинників, серед яких найважливішим вважаємо зміну цілей навчання. Основне – це організувати процес так, щоб студент зрозумів всю велич інформаційного простору, який оточує сучасну людину, і неможливість його забезпечити без самовдосконалення і розвитку особистості. Тому потрібно, щоб освітня діяльність не зводилась до передачі накопиченої інформації, запас якої протягом багатьох років залишається без змін, а формувати особистість, розвивати здібності і обдарування у майбутніх фахівців, стимулювати потяг до самоосвіти та професійного самозростання. Отже, стратегія формування професійної компетентності у майбутніх вчителів природничих дисциплін у вищому навчальному закладі залежить від трьох головних чинників організації процесу навчання:

1. мети навчання (для чого навчатися);
2. змісту (чому саме навчати);
3. принципів організації навчального процесу (як навчати);

Процес формування професійної компетентності педагога охоплює про-дуктивне вирішення послідовних етапів:

- актуалізацію потреб особистості та співвіднесення їх із вимогами й

- умовами професійного розвитку;
- розвиток гностичних умінь і залучення їх у реальний навчальний процес;
- ознайомлення з головними засобами психологічної психодіагностики, оволодіння засобами самопізнання;
- рефлексію професійної діяльності;
- формування установки на ціннісне ставлення, а також потреби у самопізнанні й професійному самовдосконаленні.

Сучасні вимоги щодо підготовки спеціалістів потребують удосконалення навчального процесу, використання різних методів навчання, спрямованих на мотивацію активності набуття знань і навичок, самостійності прийнятті рішень, раціонального творчого мислення. Це диктує необхідність впровадження нових форм і методів, які інтенсифікують процес навчання.

Проблема активізації розумової діяльності в процесі навчання – актуальна тому, що на сучасному етапі розвитку науки і техніки необхідно готувати майбутніх фахівців до творчої діяльності, формувати в них навички до активного самостійного накопичення знань, прагнення до самоосвіти.

До прийомів, що сприяють розвитку інтерактивних самостійних дій студента на заняттях, можна віднести створення викладачами ситуацій, за яких він повинен:

- захистити свою думку, навести аргументи використовуючи при цьому свої знання і досвід;
- ставити запитання викладачу і товаришам, з'ясувати незрозуміле, рецензувати відповіді;
- самостійно виконувати завдання, практикувати вільний вибір знань.

При формуванні моделі майбутнього вчителя природничих дисциплін на заняттях потрібно використовувати такі інтерактивні прийоми навчання:

- метод «інциденту» – штучне створення екстремальної ситуації – студент повинен знайти з неї вихід, незважаючи на брак інформації та певних навичок;
- метод «накопичення інформації» – студент отримує велику порцію інформації, а потім йому пропонують вирішити проблемну ситуацію;
- метод аналізу конкретної ситуації – формування груп студентів для вирішення певної проблеми – правильне рішення виробляється рецензуванням варіантів, запропонованих групами;
- метод ділової гри – сприяє практичному застосуванню набутих знань і загалом творчій діяльності студентів. [1, с.53]

На заняттях повинні домінувати партнерські відносини «викладач-студент», що є віком, через яке студенти можуть спостерігати сам процес навчання, і дзеркалом, в якому вони бачать себе з нової точки зору. [5, с.109]

Одна з невід'ємних складових процесу підготовки майбутніх вчителів природничих дисциплін – практичне навчання. Основна мета якого – поглиблення та закріплення теоретичних знань, отриманих у процесі навчання, формування професійних умінь та навичок, оволодіння сучасними методами і формами організації в галузі майбутньої професії, прийняття самостійних рішень під час конкретної роботи.

В останні роки стимулом для нових педагогічних досліджень стало широке застосування інформаційних та телекомунікаційних технологій у навчальному процесі, управління самостійною роботою студентів на основі комплексного застосування програмних засобів. Доцільність застосування інформаційних технологій зумовлена економією навчального часу, підвищенням ефективності наочності матеріалу, здійсненню оперативного контролю за результативністю навчання. Суттєво зросла роль Internet щодо вирішення проблеми

задоволення потреб користувачів в освітніх послугах, що зумовило широкомасштабне розгортання дистанційної освіти. [4, с.5]

Завдяки цьому студенти мають можливість отримати весь пакет необхідної навчально-методичної літератури до певного курсу з доступом до ПК, внутрішньої мережі навчального закладу, віртуальної бібліотеки. Все це є головними засадами Болонської системи освіти, де пріоритетним є індивідуальне навчання для кожного студента. Тобто, навчальний заклад дає майбутнім фахівцям лише 30% знань, решта – бібліотеки та наукові заклади. [3, с.30]

Освіта XXI століття – це освіта для людини, її головна мета – виховання відповідальної особистості, здатної до самоосвіти, яка ефективно використовує набуті знання й уміння для творчого розв'язання проблем, критично мислить, опрацьовує різноманітну інформацію, прагне змінити на краще своє життя і життя своєї країни.

Література

1. Дудар С. Шляхи розвитку пізнавального інтересу до майбутньої спеціальності // Освіта технікуми, коледжі. – 2007, №17. – с.2-53.
2. Кремень В.Г. та ін. Вища освіта України і Болонський процес. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2004. – 384с.
3. Посуньо Л. Комп'ютеризація навчання – один із методів раціональної організації самостійної роботи студентів // Освіта технікуми, коледжі. – 2007, №17. – с.30-31.
4. Шевченко В. Метод особистісно орієнтованого дидактичного програмування програмно-педагогічних засобів дистанційного навчання // Освіта технікуми, коледжі. – 2007, №17. – с.4-5.
5. Юрченко В. Вплив взаємин між студентами і викладачами на «Я-концепцію» майбутнього вчителя // Освіта і управління. – 1997, №1.– с.119-123.

РОЗРОБКА МЕТОДИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОЦЕСУ ВИКЛАДАННЯ ОРГАНІЧНОЇ ХІМІЇ

Решнова С.Ф., Речицький О.Н. (Херсон)

Основна задача вищої школи – підвищення рівня підготовки фахівця – може бути реалізована через рішення таких педагогічних проблем, як відбір змісту навчання, методів і форм, які націлені на формування у студентів елементів творчого мислення.

У ефективно функціонуючій методиці взаємозв'язок між окремими її компонентами зумовлює наявність комплексного методичного забезпечення предметів дидактичними засобами, сукупність яких складає навчально-матеріальну базу для вивчення будь-якого предмета у вищому навчальному закладі. Навчальні, методичні матеріали, з якими працює студент, умовно можна поділити на дві частини: 1) навчальні тексти, дидактичні матеріали (підручники, посібники, збірники задач і таке інше); 2) методичні інструкції для навчальної роботи над матеріалом. Ці матеріали, особливо методичні інструкції, виступають у реальному навчанні як засіб безпосереднього керування роботою студентів (тобто керування за відсутності викладача). У них в загальному вигляді викладено досвід викладача (його рекомендації, вказівки, завдання, що ставляться), який передається студентові.